Litir Naomh Pól chuig

TÍTEAS

Beannú

1 Mise Pól, seirbhíseach do Dhia agus aspal le hÍosa Críost agus é mar fheidhm agam
an creideamh a thabhairt dóibh sin atá tofa ag Dia agus iad a chur ar eolas na fírinne a
sheolann chun na cráifeachta iad [2]le súil go mbainfidís amach an bheatha shíoraí. Gheall
Dia, nár thug éitheach riamh, an bheatha seo dúinn roimh thús aimsire [3]agus san uain chuí
nocht sé a bhriathar dúinn san fhorógra a cuireadh ina chúram ormsa ar ordú Dé, ár
slánaitheoir. [4]Guím grásta agus síocháin ó Dhia an tAthair agus ónár Slánaitheoir Críost
Íosa ar Thíteas, mo mhac dílis sa chreideamh atá i bpáirt againn.

Eagrú na hEaglaise i gCréit

[5]Is é fáth ar fhág mé i gCréit thú, go gcuirfeá ord agus eagar ar an obair a bhí fós le
déanamh agus go gceapfá seanóirí i ngach baile de réir na dtreoracha a thug mé duit:
[6]bíodh gach seanóir acu gan cháim, agus gan é bheith pósta ach aon uair amháin, agus a
chlann a bheith ina gcreidmhigh agus gan drabhlás ná easumhlaíocht a bheith le casadh

leo. [7]Mar, ós maor do Dhia an t-uachtarán ní mór dó bheith gan locht, gan bheith
ceanndána ná taghdach ná óltach ná achrannach ná amplach, [8]ach é bheith fáilteach,
dea-mhéineach, stuama, cóir, diaganta, staidéartha. [9]Ní mór dó cloí go dlúth leis an
teagasc fíor mar a múineadh dó féin é, i dtreo go mbeidh ar a chumas daoine eile a
spreagadh leis an oideas folláin céanna agus lucht a bhréagnaithe a cheartú. [10]Mar tá a lán
daoine ann atá easumhal, go háirithe iad siúd de bhuíon an timpeallghearrtha, agus
cuireann siad daoine ar mearbhall lena gcuid baothchainte. [11]Ní mór iad sin a chur ina
dtost, mar go múineann siad nithe nach cuí agus go gcuireann siad teaghlaigh iomlána ó
rath ar mhaithe le breis shuarach. [12]Is é a dúirt duine acu féin, teanga labhartha dá gcuid:
“Ní raibh sna Créitigh riamh ach lucht éithigh agus brúideanna mallaithe agus craosairí
díomhaoine.” [13]Agus is fíor an fhianaise í sin. Déansa iad a cheartú go géar, dá bhrí sin, i
dtreo go mbeidh an creideamh folláin acu [14]in ionad iad bheith ag tabhairt cluaise
d’fhinscéalta Giúdacha agus do rialacha daoine a thugann cúl leis an bhfírinne. [15]Iad sin
atá glan iad féin, is glan leo gach aon ní; ach iad siúd atá salaithe agus
neamhchreidmheach, ní glan leo rud ar bith mar go bhfuil an aigne agus an coinsias
truaillithe iontu. [16]Maíonn siad go bhfuil aithne acu ar Dhia ach bréagnaíonn siad é lena
ngníomhartha mar is daoine gráiniúla ceanndána iad agus gan d’acmhainn iontu rud ar
bith fónta a dhéanamh.

An Teagasc Folláin d’Aicmí Éagsúla

2 Bíodh d’fhocailse, áfach, ag teacht leis an teagasc folláin. [2]Abair leis na fir scothaosta
a bheith stuama staidéartha measartha agus a bheith go daingean sa chreideamh, sa

ghrá agus san fhoighne. [3]Abair leis na mná scothaosta mar an gcéanna iad féin a iompar
mar a oireann do mhná diaganta, gan bheith cúlchainteach ná tugtha don ól ach iad a
thabhairt dea-theagaisc [4]d'fhonn a thabhairt ar na mná óga bheith ceanúil ar a bhfir chéile
agus ar a bpáistí [5]agus bheith ciallmhar, geanmnaí, tíosach, cineálta agus faoi smacht a
bhfear, le heagla go gcaithfí dímheas ar bhriathar Dé. [6]Ar an gcuma chéanna abair leis na
hógánaigh bheith stuama staidéartha [7]agus bíse féin i d'eiseamláir acu ar gach cineál
dea-iompair: ar ghlaine do theagaisc, ar stuaim [8]agus ar chomhrá folláin gan locht, rud a
chuirfidh mearbhall ar do chéile comhraic toisc gan aon ní táir a bheith aige le casadh
linn.

[9]Abair leis na seirbhísigh bheith umhal dá máistrí agus bheith ómósach i ngach ní.
Agus in ionad bheith tagrach [10]nó ag déanamh mionghadaíochta, cruthaídís go bhfuil siad
dílis ar fad, agus sa tslí sin tabhóidh siad clú do theagasc Dé, ár slánaitheoir, i ngach ní.

[11]Mar tá grásta Dé foilsithe anois, ag cur slánú ar fáil don uile dhuine. [12]Múineann sé
dúinn cúl a thabhairt leis an éagráifeacht agus leis na mianta saolta agus maireachtáil sa ré
atá anois ann go stuama ionraic diaganta, [13]fad a bheimid ag feitheamh le fíoradh ár
ndóchais bheannaithe, le taibhsiú glórmhar ár nDé mhóir agus ár dTiarna Íosa Críost.
[14]Thug seisean é féin suas ar ár son chun sinn a fhuascailt ó gach urchóid agus chun
pobal ar leith a íonghlanadh dó féin, pobal a bheadh cíocrach chun dea-oibreacha.

[15]Abair an méid sin leo; spreag agus ceartaigh iad le lánúdarás. Agus ná lig do dhuine
ar bith tú a dhíspeagadh.

Dualgais an Chríostaí

3 Cuir i gcuimhne dóibh bheith umhal do rialtóirí agus do lucht ceannais; bheith géilliúil
agus ullamh chun gach gníomh fónta a dhéanamh; [2]gan míchlú a chur ar dhuine ar
bith ach bheith síochánta, cneasta, cineálta leis an uile dhuine ina n-iompar ar fad.
[3]Bhíomar féin gan chiall tráth; bhíomar easumhal agus ar seachrán, bhíomar tugtha
d'ainmhianta agus do phléisiúir den uile shórt; bhíomar lán d'urchóid agus d'fhormad;
bhíomar gráiniúil agus bhí fuath againn dá chéile. [4]Ach nuair a nochtadh cineáltas Dé, ár
slánaitheoir, agus a ghrá don chine daonna, shaor sé sinn. [5]Agus ní de bharr aon
dea-oibreacha fíréantachta a bheith déanta againne é ach as ucht a thrócaire féin. Shaor
sé sinn trí fhothragadh na hathghiniúna agus trínár n-athnuachan ag an Spiorad Naomh.
[6]Dháil sé an Spiorad orainn go fras trí Íosa Críost ár slánaitheoir [7]chun go bhfíréanófaí
sinn lena ghrásta agus go mbeimis inár n-oidhrí aige agus súil againn leis an mbeatha
shíoraí.

[8]Is barántúil an ráiteas é sin, agus ba mhaith liom go gcuirfeása teannadh leis an méid
sin, i dtreo, an mhuintir a chreideann i nDia, go gcaithfidís a ndúthracht le dea-oibreacha.
Is maith iad na dea-oibreacha iontu féin agus is tairbheach iad do dhaoine.

[9]Ar an taobh eile, áfach, seachain na díospóireachtaí baotha agus na ginealaigh agus
na hachrainn agus na conspóidí i dtaobh an dlí, mar nach bhfuil tairbhe ná éifeacht iontu.
[10]An duine a bhíonn ag cothú easaontais, tabhair foláireamh dó uair nó dhó agus cuir
suas de as sin amach. [11]Bíodh a fhios agat go bhfuil a leithéid sin claon agus ag déanamh
peaca agus go bhfuil sé daortha as a bhéal féin.

Beannachtaí

[12]Nuair a sheolfaidh mé Artamas nó Tichiceas chugat, brostaighse chugam go Niocopoil mar is ansin atá beartaithe agam an geimhreadh a thabhairt. [13]Tabhair do d'aire go gcuirfear Zaenas dlíodóir agus Apollós chun siúil agus nach mbeidh aon ní in easnamh orthu. [14]Foghlaimíodh ár muintir nach mór dóibh bheith i mbun dea-oibreacha chun riar a gcáis a sholáthar agus gan bheith neamhthorthúil.

[15]Cuireann a bhfuil anseo liom a mbeannacht chugat. Beannaigh dóibh sin a thugann grá dúinn sa chreideamh. Grásta go raibh agaibh go léir.